

SZÉNÁSI SÁNDOR ISTVÁN

KRÚDY EMLÉKEZETE

Postakocsira vársz Óbudán,
cseverésző emberek között.
Sálad selyme mint harangszó leng
a csöppnyi ódon házak fölött.

Karodon sétatálca pihen,
mint magát kiszaladgált gyermek,
köpenyed alatt hatalmas test,
benne a lélek – alig fér meg...

Sorsod a harangtornyok sorsa,
álomködtenger tekinteted,
csak a mesék érnek föl hozzád:
végtelenből, az emelkedett.

Hangod ma is száll az időben:
történelmünk harangzúgása!
Minden sorod, miként a lélek,
úgy rezdül a világ zajára.

Ha megállítom a lovakat,
mert vágójuk félelmetes már,
intsz felém egy másik kocsiból:
Kéhli mama vendéglője vár!